

Şemme

(Hidayet-i Kur'aniyenin Nesîminden)

□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□

□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□
□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□
□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□

İ'lem Eyyühel-Aziz! Şu âlem, görünen ve görünmeyen bütün tabakat ve enva'ıyla “Lâ İlahe İllâ Hu” diye tevhidi ilân ediyor. Çünkü aralarındaki tesanüd böyle iktiza ediyor. Ve o tabakatla enva', bütün erkânıyla “Lâ Rabbe İllâ Hu” diye ilân-ı şهادet ediyor. Çünkü aralarındaki müşabehet böyle istiyor. Ve o erkân bütün a'zasıyla “Lâ Mâlike İllâ Hu” diye şهادetlerini ilân ediyorlar. Çünkü aralarındaki temasül böyle iktiza eder. Ve o a'za bütün eczasıyla “Lâ Müdebbire İllâ Hu” diye şهادet eder. Çünkü aralarında teavün ve tedahül vardır. Ve o ecza bütün cüz'iyatıyla “Lâ Mürebbiye İllâ Hu” diye olan şهادetini ilân eder. Çünkü aralarındaki tevafuk, kalemin bir olduğuna delalet ediyor. O cüz'iyat bütün hüceyratıyla “Lâ Mutasarrıfe Fil-Hakikati İllâ Hu” diye şهادet eder. Ve o hüceyrat bütün zerratıyla “Lâ Nâzıme İllâ Hu” diye ilân-ı şهادet eder. Çünkü cevahir-i ferd arasındaki haytın bir olduğu böyle iktiza eder. Ve o zerrat bütün esîriyle “Lâ İlahe İllâ Hu” cevheresiyle ilân-ı tevhid eder. Çünkü esîrin besateti, sükûnu, intizamla emr-i Hâlîka sūr'at-i imtisali, böyle iktiza eder.

İ'lem Eyyühel-Aziz! Hiç bir insanın Cenab-ı Hakk'a karşı hakk-ı itirazı yoktur ve şekva ve şikayete de haddi yoktur. Çünkü şikayet eden ferdin hilaf-ı hevesini iktiza eden nizam-ı âlemde binlerce hikmet

sh: » (Ms: 176)

ŞEMME

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 26 Nisan 2024 20:22 -

vardır. O ferdi irza etmekte, o bin hikmetin içdabı vardır. Bir ferdi razı etmek için, bin hikmet feda edilemez.

□□□□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□□□□□□□ □□

Eğer her ferdin keyfine göre hareket edilirse, dünyanın nizam ve intizamı fesada gider.

Ey müteşekki! Sen nedin? Neye binaen itiraz ediyorsun? Cüz'î hevesini külliyat-ı kâinata mühendis mi yapıyorsun? Kokmuş olan zevkini nimetlerin derecelerine mikyas ve mizan mı yapıyorsun? Ne biliyorsun ki, zannettiğin nimet nıkmet olmasın. Senin ne kıymetin var ki, sineğin kanadına müvazi olmayan hevesini tatmin ve teskin için, felek çarklarıyla hareketten teskin edilsin!..

İ'lem Eyyühel-Aziz! Cesedin bir uzvundaki bir hüceyrede yapılan tasarruf, en evvel cesedi tasavvur etmeye mütevakkıftır. Çünkü küllün nakışlarıyla, ahvaliyle cüz'ün çok alâka ve münasebetleri vardır. Öyle ise, cüzde tasarruf, Hâlık-ı Küll'ün emri altındadır.

İ'lem Eyyühel-Aziz! Hevam, balık gibi küçük hayvanların yumurtalarını, haşerat ve nebatatın tohumlarını, pek büyük bir rahmetle, bir lütuf ile, bir hikmetle hıfzeden Sâni'-i Hakîm'in hâfiziyyetine lââyık mıdır ki, âhirette semere veren ağaçlara çekirdek olacak a'malinizi hıfzetmesin, ihmal etsin? Halbuki sen hâmil-i emanet, halife-i arzsın.

Evet her bir zîhayatta bulunan hıfz-ul hayat hissi, vücudun ebedî bir bekaya İsm-i Hayy, Hafîz, Bâki'nin tecellisiyle incirar edeceğine delalet eder.

İ'lem Eyyühel-Aziz! Bir incir tohumunu tavırdan tavıra hıfzeden, devirden devire himaye eden, inhilâlden vikaye eden ve o tohumda incir ağacının teşkilâtına lâzım olan esasları kemal-i ihtimam ile muhafaza eden, elbette ve elbette, halife-i arz ünvanını alan nev'-i beşerin a'malini ihmal etmez, hıfzeder.

ŞEMME

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 26 Nisan 2024 20:22 -

İ'lem Eyyühel-Aziz! Lafızların tebeddülüyle mana tebeddül etmez, bâki kalır. Kabuk parçalanır, lüb bâki ve sağlam kalır. Libası yırtılır, cesedi sağlam, bâki kalır. Cesed ölüp dağılırsa da ruh bâki kalır. Cisim ihtiyarlanırsa, enaniyet genç kalır. Çokluk, cemaat dağılır amma, vâhid-i ferd bâki kalır. Kesret bozulur, vahdet bâkidir. Madde kırılır, nur bâkidir. Binaenaleyh ömrün b idayet inden sonuna kadar devam eden mana, çok cesedleri tebeddül ve tavırdan tavıra intikal ve devir

sh: » (Ms: 177)

den devire yuvarlandığı halde vahdetini, bekasını muhafaza ettiği gibi, ölüm hendeğini de atlayarak sâlimen ebed yoluna devam edecektir.

Maahaza her vakit “Fenaya hazır ol” emrini intizar eden zâil ve bekasız maddiyatta, şu hıfz ve muhafaza düsturu beka ile çok münasebetdar olan ruh ve manada da câridir.

İ'lem Eyyühel-Aziz! Uluhiyetin azameti, izzeti, istiklaliyeti, her şeyin, -küçük olsun büyük olsun, yüksek olsun alçak olsun- taht-ı tasarrufunda bulunduğunu istiyor. Senin hissetin veya hakaretin, onun tasarrufundan hariç kalmasına sebep olamaz. Çünkü senin ondan bu'dun varsa da onun senden bu'du yoktur. Veya senin bir sıfatının hakareti vücudunun hakaretini istilzam etmez. Veya mülk cihetinin mülevves olması, melekût cihetinin de mülevves olmasını iktiza etmez. Ve keza Hâlık'ın azameti, çirkin şeylerin tasarrufundan çıkmasını istilzam etmez. Bilakis azamet-i hakikiye, icad hususunda infiradı, tasarruf cihetiyle de ihatayı iktiza eder.

İ'lem Eyyühel-Aziz! Maddî olan bir şey, kesafeti ne kadar fazla olursa nisbette ince ve gizli şeyleri göremez ve onları idraktan kasırdır. Fakat nur ve nuranî şeyler, ne kadar nuraniyette terakki ederse, o nisbette ince ve gizli şeylere nüfuzu tam ve keskin olur. Ve keza ne kadar latif olursa, o derecede maddiyatın içlerini keşfeder (R

ntgen şuaı gibi). Mümkünatta mes'ele bu Merkezde ise; Vâcib, Vâhid olan Nur-ul Envar ne derece

□□□□□□

□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□□□□□

olacağı, bir derece anlaşıldı. Öyle ise azameti, tam manasıyla ihata, nüfuz, şümülü iktiza ve istilzam eder.

ŞEMME

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 26 Nisan 2024 20:22 -

İ'lem Eyyühel-Aziz! Ekseriyet-i mutlakayı teşkil eden avam-ı nâsın fehimleri Kur'anca o kadar mûraat edilmiştir ki, birkaç dereceyi, birkaç ciheti ihtiva eden bir mes'eilede avamın fehimlerine en me'nus en karib ciheti ve nazarlarına en vâzıh, en zâhir dereceyi söylüyor. Çünkü öyle olmasa, delilin neticeden hafî olması lâzımgelir. Kur'an'ın kâinattan yaptığı bahis, Hâlık'ın sıfatlarını isbat ve izah içindir. Binaenaleyh ne kadar cumhurun fehmine yakın olursa, irşada daha lâyük ve daha muvafık olur. Meselâ: Hâlık'ın tasarrufatına delalet eden âyetlerden en zâhir, en aşikâr olan tabakayı

sh: » (Ms: 178)

âyetiyle zikretmiştir. Halbuki bu tabakanın arkasında vücuhun taayyünat, teşahhusat tabakası vardır. Evvelki tabakanın fehmi, ikinci tabakanın fehminden daha yakındır. Ve keza en aşikâr

dereceyi

âyetiyle zikretmiştir. Bu derecenin arkasında, arzın şems etrafında emir ve irade-i İlahî

kanunuyla tahrik ve tedviri derecesi de vardır. Lâkin bu derece, evvelki dereceden bir derece mahfî olduğundan terkedilmiştir.

Ve keza cümlesiyle en okunaklı sahifeyi göstermiştir. Halbuki bu sahifenin arkasında "Direk ve kazıklar ile tehlikeden muhafaza edilen bir sefine gibi, arz da içerisinde vukua gelen herc ü merceden dolayı parçalanmak tehlikesinden korumak için dağlar ile kazıklanmıştır" sahifesi de vardır. Fakat bu sahife, avam-ı nâsça o kadar okunaklı olmadığından terkedilmiştir. Ve bu sahifenin altında da şöyle bir haşiye vardır:

Hayatı besleyip sağlamak üzere dağlar arza direk yapılmıştır. Çünkü dağlar suların mahzenidir. Havanın tarağıdır, tasfiye ediyor. Toprağın hâmisidir, denizin istilâsından vikaye ediyor. Zâten hayatın direkleri bu unsurlardır.

Bu sırra binaendir ki, şeriatça hilâlin tulû' ve gurubu nazara alınmıştır. Çünkü bu ise, ayları günleri hesap etmekten avamca daha kolaydır. Ve yine o sırra binaendir ki, ezhan-ı avamda tesbit ve takrir için Kur'anda tekrarlar vukua gelmiştir.

İ'lem Eyyühel-Aziz! Âyetlerin bahsettikleri hakikatler, şiirlerin bahsettikleri hayalattan pek vâsi ve pek yüksektir. Bu itibar ile şiirden addedilmemiştir. Hem de, âyetler, sahibinin şuunat ve ef'alinden bahseder. Şiir ise, fuzulî olarak gayrdan bahseder. Hem de filcümle âdi şeylerden bahsi hârikulâdedir. Şiirin hârikulâdelerden bahsi, alelekser âdidir.

İ'lem Eyyühel-Aziz! Hâlıkın vahdetini gösteren âyineler ve delillerini okutan sahifelerin pek çok çeşitleri olduğu gibi merkezleri bir ve birbirinin içine dâhil olmuşlardır. Binaenaleyh bir âyinede göründü veya bir sahifede okundu mu, hepsinde de görünür ve okunur. Fakat birisinde görünmemesi, hepsinde görünmemesini istilzam etmez.

sh: » (Ms: 179)

İ'lem Eyyühel-Aziz! Bir kelimeyi yazan harfini yazanın gayrısı, bir sahifeyi yazan satırı yazanın gayrısı, kitabı yazan sahifeyi yazanın gayrısı olması mümkün olmadığı gibi; karıncayı halk eden cins-i hayvanı halkedenin gayrısı, hayvanı yaratan arzı yaratanın gayrısı, arzı halkeden, Rabb-ül Âlemîn'in gayrısı olması muhaldir.

Rububiyet-i âmmenin işaretlerindendir ki, kâinat kitabında öyle büyük harfler vardır ki, o harflerin bir kısmında bir kelime yazılıdır. Bir kısmında bir kelâm, bir kısmında bir kitab yazılıdır. Meselâ: O kitabda bahr, şecer, arz birer harf makamındadırlar. Birinci harfte semek kelimesi, ikincisinde şecer kelâmı, üçüncüsünde hayvan kitabı yazılmıştır. Hattâ, Yâsin suretinde tam Yâsin Suresi yazıldığı gibi, bazı masnuatta, bir kelime olan isminde, çekirdeğinde o masnuun suresi ve kitabı yazılmıştır.

İ'lem Eyyühel-Aziz! Yıldızlar, şemsler arasında mümaselet olduğu gibi filcümle müsavat da vardır. Binaenaleyh onlardan biri ötekilere Rab olamaz. Ve onlardan birine Rab olan, hepsine de Rab olur. Ve keza her şeye de Rab olur.

İ'lem Eyyühel-Aziz! İnsanın bir ferdinde bir cemaat-ı mükellefîn bulunur. Evet her bir uzuv, bir şey için yaratılmıştır. O uzvu, o şeyde kullanmakla mükelleftir. Meselâ, her bir hasse için bir ibadet vardır. Onun hilafında kullanılması dalalettir. Meselâ, baş ile yapılan secde Allah için olursa ibadettir, gayrısı için dalalettir. Kezalik şuaranın hayalen yaptıkları hayret ve muhabbet secdeleri dalalettir. Hayal, onun ile fâsık olur.

İ'lem Eyyühel-Aziz! İnsanları fikren dalalete atan sebeblerden biri; lfeti, ilim telakki etmeleridir. Yani melufları olan şeyleri kendilerince malm bilirler. Hattâ lfet dolayısıyla âdiyata teemmül edip ehemmiyet vermezler. Halbuki lfetlerinden dolayı malm zannettikleri o âdi şeyler, birer hârika ve birer mu'cize-i kudret oldukları halde, lfet saikasıyla onları teemmüle, dikkate almıyorlar; tâ onların fevkinde olan tecelliyat-ı seyyaleye im'an-ı nazar edebilsinler. Bunların meseli deniz kenarında durup, denizin içerisindeki hayvanata ve sair garib hâlâtına bakmayarak, yalnız rüzgâr ile husule gelen dalgalara ve şemsin şuaatından peyda olan parıltısına dikkat etmekle Mâlik-l Bihar olan Allah'ın azametinde delil getiren adamın meseli gibidir.

İ'lem Eyyühel-Aziz! İnsanların arza ait malmat ve msellemat-ı bedihiyatları lfete mebnîdir. Ülfet ise, cehl-i mürekkeb üstüne seril

sh: » (Ms: 180)

miş bir perdedir. Hakikate bakılırsa zannettikleri ilim, cehildir. Bu sırra binaendir ki, Kur'an âyetleriyle insanların nazarını melufatları olan şeylere çeviriyor. Âyetler, necimler gibi lfet perdesini deler atar. İnsanın kulağından tutar, başını eğdirir. O lfetin altındaki havarik-ul âdât mu'cizeleri o âdiyat içerisinde gösterir.

İ'lem Eyyühel-Aziz! Aralarında münasebet, muamele, hattâ mükâleme bulunan iki şeyin, birbirine müşabih veya müsavi olmasını istilzam etmez. Meselâ: Yağmurun bir katresi veya semerenin bir çiçeğinin, -küçüklüğüyle beraber- şems ile münasebeti ve muamelesi vardır.

Binaenaleyh ey insan! Senin hakaretin, seni Hallak-ı Âlem'in nazar-ı inayetinden setredecek bir sebep olamaz.

İ'lem Eyyühel-Aziz! Denizlerde vukua gelen medd ü cezir gibi, evliya arasında da bast-ı zaman, (Haşiye) tayy-ı mekân mes'elesi şöhret bulmuştur. Ezcümle Kitab-ı Yevakit'in rivayetine göre, İmam-ı Şa'ranî bir günde iki buçuk defa kocaman Ftuhat-ı Mekkiye namındaki büyük mecmuayı mütalaa etmiştir. Bu gibi vukuat, istiğrab ile inkâr edilmesin. Zira bu gibi garib mes'eleleri tasdiğe yaklaştıran misaller pek çoktur. Meselâ r'yada bir saat zarfında bir senenin

ŞEMME

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 26 Nisan 2024 20:22 -

geçtiğini ve pek çok işler görüldüğünü görüyorsun. Eğer o saatte o işlere bedel Kur'an okumuş olsa idin, birkaç hatim okumuş olurdun. Bu halet evliya için halet-i yakazada inkişaf eder. Zaman inbisat eder. Mes'ele ruhun daire-

(Haşiye): Bast-ı zaman sırrıyla çok seneler hükmünde olan birkaç dakikalık zaman-ı Mi'rac, bu hakikatın vücudunu isbat eder ve bilfiil vukuunu gösteriyor. Mi'racın birkaç saat müddeti, binler seneler hükmünde vüs'ati ve ihatası ve uzunluğu vardır. Çünkü Mi'rac yoluyla beka âlemine girdi. Beka âleminin birkaç dakikası, bu dünyanın binler senesini tazammun etmiştir. Hem bu hakikata binaen bazı evliya bir dakikada bir günlük işi görmüş. Bazıları, bir saatte bir senelik vazifesini yapmış. Bazıları, bir dakikada bir hatme-i Kur'aniyeyi okumuş oldukları gibi, Risale-i Nur'un telifinde de bu bast-ı zaman hakikatı çok defa vukua gelmiş. Ezcümle:

Ondokuzuncu Mektub yüzelli sahifedir. Üçyüzden fazla mu'cizati, kitablara müracaat edilmeden ezber olarak da , bağ kışelerinde dört gün zarfında her gün üçer saat meşgul olmakla mecmuu oniki saatte telif edilmesi.. Ramazan Risalesi, kırk dakikada telif edilmesi.. Yirmisekizinci Söz, yirmi dakikada telif edilmesi.. bast-ı zamanın vukuunu isbat etmiştir.

ayeti tayy-ı zaman gösterdiği gibi, âyeti de bast-ı zamanı gösterir.

sh: » (Ms: 181)

sine yaklaşır. Ruh zâten zaman ile mukayyed değildir. Ruhu cismaniyetine galib olan evliyanın işleri, fiilleri sür'at-ı ruh mizanıyla cereyan eder.

İ'lem Eyyühel-Aziz! Bir bürhan ile elde edilen netice-i tevhidi bazı insanlar isti'zam ile dar zihinlerine sıkıştıramazlar veya bozuk hayalleri tahammül edemez. Bu hale karşı o kat'î, sahih

bürhanı reddetmek üzere “Bu neticeyi, bu kadar azametiyle şu bürhan (onu) intac edemez.” diye bahaneler ile kabul etmez. O miskin bilmez mi ki, neticenin kayyumu İmandır. Bürhan, ancak onu görmek için bir menfezdır veya bir süpürge gibi o neticeye konan vehimleri süpürür. Maahaza bürhan bir değildir, bin değildir. Zerrat-ı âlem adedince bürhanlar vardır.

Fesübhanallah! Mülk ile melekût arasındaki hicab ne kadar incedir, aralarındaki mesafe ne kadar büyüktür. Dünya ile âhiret arasındaki yol ne kadar kısa ve ne kadar uzundur. İlim ile cehil arasındaki hicab ne kadar latif ve ne kadar kalındır. İman ile küfür arasındaki berzah ne kadar şeffaf ve ne kadar kesiftir. İbadetle masiyet arasındaki mesafe ne kadar kısadır. Halbuki araları Cennet ile Nâr'ın araları kadardır. Hayat ne kadar kısa, emel ne kadar uzundur. Evet hal ile mazi arasında öyle ince bir perde vardır ki, ruhun mazi cihetine geçmesine mani değildir. Cesede nisbeten bitmez bir mesafedir.

Kezalik mülk ile melekût, dünya ile âhiret arasında ehl-i kalb için şeffaf, ehl-i heva için kesif ince bir perde vardır. Kezalik gece ile gündüz arasında latif bir perde var ki, gözün kapanmasıyla gece olup, açılmasıyla gündüz olduğu gibi; nefsin âlem-i maneviyata gözü kapanırsa ebedî bir gece içinde kalır; gözü maneviyata açılırsa neharı inkişaf eder.

Kezalik Allah'ın hesabına kâinata bakan adam her ne müşahede ederse ilimdir. Eğer gafletle esbab hesabına bakarsa, ilim zannettiği şey de cehl olur.

Kezalik İman ve tevhid ile bakan, âlemi nurlu görür ve illâ âlemi zulümat içerisinde görecektir.

Kezalik ef'al-i beşer için iki cihet vardır. Eğer niyet ile Allah'ın hesabına olursa, tecelliyata ma'kes, şeffaf, parlak olur. Eğer Allah hesabına olmasa, zulmetli bir manzarayı göstermiş olur.

Kezalik hayatın da iki vechi vardır. Biri siyah, dünyaya bakar. Diğeri şeffaf, âhirete nâzırdır. Nefis, siyah vechin altına girer. Şeffaf vechi terettüb eden saadet-i ebediyeyi ister.

İ'lem Eyyühel-Aziz! Kâinatın miftahı, anahtarı insanın elindedir. Âlemin kapıları açık ise de manen kapalıdır. Cenab-ı Hak bütün o kapıları ve kenz-i mahfîyi açan “Ene” namında bir miftahı insanın eline

sh: » (Ms: 182)

vermiştir. Fakat, ene de kapısı kapalı bir bilmecedir. Bunun kapısı açılıyorsa kâinatın da kapıları açılıyor.

Evet Cenab-ı Hak insana bir benlik, bir nevi hürriyet vermiştir ki, Cenab-ı Hakk'ın rububiyetine ait evsafı bilmek için mevhum, farazî bir vâhid-i kıyasî yapsın.

Mahiyet-i beşerde pek ince bir ip, insanın vücudunda şuurlu bir kıl, şahsın kitabında bir elif kıymetinde ve miktarında olan “Ene”nin iki vechi vardır. Biri hayra bakar. Bu vecihle yalnız kabil-i feyizdir, fâil değildir. Diğer vechi ise şerre bakar. Bu vecihle kendisini fâil bilir.

Ene'nin mahiyeti mevhumedir, rububiyeti hayalîdir. Vücudu bir şeye hâmil olamaz. Ancak mizan-ül hararet gibi, Vâcib-ül Vücud'un rububiyetine ait sıfât-ı mutlaka-i muhitayı bilmek için bir mizan vazifesini görüyor.

Eğer insan benliğine mizan nazarıyla bakarsa, kâinattan zihnine akıp gelen âfâkî malûmatı kendi malûmatı ile, tasarrufat ve sıfât-ı İlahiyeyi de kendi sıfâtıyla tasdik eder. Yine merciine iade eder. Ve bu sayede                                daki(    ) şümulüne dâhil olarak bihakkın emaneti îfa etmiş olur. Fakat kendisine müstakil nazarıyla bakmakla kendisini mâlik itikad ederse     

                      

nın şümulüne dâhil olmakla emanette hıyanet etmiş olur. Zira semavat ve arzın, hamlinden korkarak imtina' ettikleri cihet “Ene”nin bu cihetidir. Çünkü dalaletler, şirkler, şerler bu cihetten doğarlar. Eğer vaktiyle o “Ene”nin şiddetli bir terbiye ile başı kırılmaz ise büyür, insanın vücudunu yutar.

Eğer milletin de enaniyeti inzimam ederse, Sâniin emrine karşı mbarezeye çıkar. Tam manasıyla bir şeytan olur. Sonra halkı da kendisine kıyas eder, esbabı da o kıyasa dâhil eder, büyük bir şirke düşer. -El'iyazbillah...-

Mühim bir Mes'ele: "Ene"nin iki vechi vardır. Bir vechini nübüvvet almıştır. Bir vechini de felsefe almıştır.

Birinci vecih ubudiyet-i mahzaya menşe'dir. Mahiyeti harfiye olup müstakil değildir. Vücudu tebeî olup aslî değildir. Mâlikiyeti vehmî olup hakikî değildir. Vazifesi Hâlık'ın sıfatını fehmetmek için bir mizan ve bir mikyas olmaktır. Enbiya (Aleyhimüsselâm) enaniyetin bu vechine bakmakla, mülkü tamamen Allah'a teslim ederek ne mülkünde, ne rububiyetinde, ne uluhiyetinde şeriki olmadığına hükmetmişlerdir. Ene'nin bu vechinden Cenab-ı Hak şecere-i tuba-i ubudiyeti inbat

sh: » (Ms: 183)

edip dal ve budakları kâinat bahçesinde enbiya, evliya, sıddıkîn gibi mübarek semereleri vermiştir.

İkinci vechi alan felsefe, ene'nin vücudunu aslî ve kendisini müstakil ve mâlik-i hakikî olduğunu zu'metmişlerdir. Vazifesi de yalnız hubb-u zâtıyla tekemmül-ü hayattır. Ene'nin bu siyah yüzünden envaen şirkler, dalaletler çıkmıştır. Ezcümle: Kuvve-i behimiye dalında sanemler doğmuşlardır. Kuvve-i gazabiye gusnundan firavunlar, nemrudlar çıkmıştır. Kuvve-i akliyeden dehriyyun, maddiyyun, felasife çıkmışlardır ki, Vâcib-ül Vücud'a bir mahluk-u vâhidi verir. Bâki kalan mülkünü gayra taksim ederler.

Hülâsa: Ene, haddizâtında bir hava, bir buhar gibi iken, verilen ehemmiyete göre mâyi haline gelir. Sonra ülfetle kalınlaşır. Sonra gaflet ve isyan ile öyle kalınlaşır ki, sahibini yutar. Halkı, esbabı da kendisine kıyas ederek Hâlık'ın evamirine mübarezeye başlar. Küçük âlemde yani insanda ene, büyük insanda yani kâinata tabiata benziyor. İkisi de tagutlardandır.

İ'lem Eyyühel-Aziz! Hayrat ve hasenatın hayatı niyet iledir. Fesadı da ucb, riya ve gösteriş iledir. Ve fitrî olarak vicdanda şuur ile bizzât hissedilen vicdaniyatın esası, ikinci bir şuur ve niyet ile inkıta' bulur.

Nasılki amellerin hayatı niyet iledir. Onun gibi, niyet bir cihetle fitrî ahvalin ölümüdür. Meselâ: Tevazua niyet onu ifsad eder, tekebbüre niyet onu izale eder, feraha niyet onu uçurur, gam ve

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 26 Nisan 2024 20:22 -

İ'lem Eyyühel-Aziz! Kâinat bir şeceredir. Anasır onun dallarıdır. Nebatat yapraklarıdır. Hayvanat onun çiçekleridir. İnsanlar onun semereleridir. Bu semerelerden en ziyadar, nurlu, ahsen, ekrem, eşref, eltaf Seyyid-ül Enbiya Ve-I Mürselîn, İmam-ül Müttakin, Habib-i Rabb-ül Âlemîn Hazret-i Muhammed'dir.

[illegible]

ŞEMME

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 26 Nisan 2024 20:22 -

000000

0000000000 000 000000000000 000 00 0000000000 000000 00000 00000000000 000000
000000 0000 0000000000000000

0000000000 00000000 00 000000 00000 000000000000 00000 0000 000000000000 00000
0000 0000 000 00
0000000000
0000000 000000 0000000

000000000000000000000000 00 0000000 000000 00000000000000 00 0000000 000000 000000000
0000000 000000 000

00000000000 00000000 000000 00000000 0000000 000000 00000000000000 0000000 000000 0000000
00000000 0000000

00000000 000000000 00 0000000 00000000 0000000000 00 0000000 00000000000000000000 000 00
0000000

0000000 000000 000000 0000000000 000 00

0000000 00000000 000000000 00 0000000 000000 000000 0000000000 00

00 000000000000 0000 0000000 000000 00000000000000 0000000 00000000 0000000000 00
0000000000000000

000000000 0000000 000000 000000 000000000 00000000 0000 00000000000000 0000 000000

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 26 Nisan 2024 20:22 -

00000000 00000000 00000000 00 00000000000000 00000000000000 0000 000000000000
00000 000000 0000000000000000

sh: » (Ms: 185)

[illegible][illegible]

00000000 00000000 00000000 00000000 00000000 00000000 00000000 00000000 00000000 00000000
00000000 00000000 00000000 00000000000000 00000000 00000000 00000000 000 00000000 000000000000

000000 0000 0000 000000 0000000000 000000 000000 000000 000000000000 000000
00000000 00000000 000 00 000000000000 000000 000000 000000 0000

[illegible]

00000000 000000000000 0000000000 000
00000000 000000000000 000000 000000000000 0000000000 000 000000000000 0000000000 000
000000000000 000000 000000 0000000000 000 000000000000 0000000000 000 000000000000

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 26 Nisan 2024 20:22 -

00000000 0000000000 00000000000000000000 00000000 0000000000 00000000 00000000
 00000000000 0000000000000000 00000000000
 00000000 00
 0000000000000000 00000000 00 0000000000000000 00 000000000000 00000000000 000 0000000000
 000000

[illegible]

00000000 0000 000000000000 0000000000 0000000000 00000 0000000000000000 000000000000 00000
 000000000000 000000000000 0 00 00
 0000000000 000
 00000000 000

00 00000000 000000 00000 00000000 0000000 000000000000 0000000000 00
000000 000000000000

ŞEMME

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Cuma, 26 Nisan 2024 20:22 -

Özellikle bu süreçte, her bir adımın detaylı olarak belgelenmesi ve raporlanması, projenin ilerletilmesinde büyük önem taşımaktadır. Bu nedenle, her bir adımın tamamlanmasıyla birlikte, ilgili raporların hazırlanması ve onaylanması gerekmektedir.

Bu süreçte, her bir adımın detaylı olarak belgelenmesi ve raporlanması, projenin ilerletilmesinde büyük önem taşımaktadır. Bu nedenle, her bir adımın tamamlanmasıyla birlikte, ilgili raporların hazırlanması ve onaylanması gerekmektedir.

sh: » (Ms: 186)